

מצרים

טיהור בתי הבושת

מצרים היא עתה כמו קיר לבן גדול, אשר צל שחור מקער את פניו. זוהי השחיתות, צלו של פארוק אשר גם לאחר שנעלם השאיר את עקבותיו כדי לזהם את פני מצרים. כך כתב השבוע אל אנתונין הקהירי, על הנושא שהתארגן במעלה במצרים. גם שאר העיתונים — בעיקר השבועונים המצריים — מתחו קהים ישרים מחוסרי המוסר וההפקרות ששררו בצמרת, למקור השחיתות: פארוק. בפעם הראשונה ניתן להם לפרסם מאמרים ותצלומים על אורח חייו של המלך לשעבר, על ארמונותיו המהדרים, רכושו העצום. בעיקר הרבו לתאר שורר חילול שפארוק הקים לעצמו במקור מות מרוחקים ואשר שימשו לעריכת אור-גיות ונשפים. מבתי-בושת אלה התפשטה השחיתות בכל גוף העם המצרי, כתבו. מאז הודח פארוק עברו ארמונותיו וחיי לותיו לרשות המדינה שסגרה אותם והעמיץ דה עליהם משמר; השלב הבא, היא הודיע עתה, הוא גילוי שותפיו ומשרתיו של ארון הגילוס הקודם. שבע ועדות הטיהור שהוקמו — ואשר בכל אחת מהן היה לפחות נציג אחד של הצבא — לא היתה עבודת חיפוש רבה.

מעשי השחיתות שנעשו היו בעלי ממדים כאלה שלא היה כמעט איש שלא ידע אודותם; רק העובדה שלא היה בפני מי להתלונן עליהם מנעה את גילויים הפומבי עד כה.

התקפה מרוכזת. לא היתה זאת פעור לת הטיהור הראשונה בתולדות המדינות המצריות: לפני חצי שנה בלבד הקים נגיב אל-הילאלי ועדות טיהור דומות, בעלות מטרות דומות. הוא אף העז לעצור את פואד סיאג אל-דין, האיש החזק של ההפך. אולם משנתהרקה חגורת ועדותיו יתר על המידה ובדיקותיהן התקרבו לחוגי החצר שם פארוק קץ לכל העניין.

הפעם אין בפני הצבא שום מלך. אמנם טרם נעצר פואד אל-דין, אחד האנשים ששמו קשור — כמעט בפי כל — עם עסקים מפוקפקים ושחיתות רבה; אך יום זה אינו רחוק ביותר. וכאשר יבוא, לא תהיה זאת התקפה עליו בשל עסקים מפוקפקים וניצול אוצרות המדינה להנאתו האישית והנאת ידידיו; זאת תהיה התקפה מרוכזת על הוופו. לא מנת לחסל אותו כגורם ראשוני בחיי מצרים המדיניים.

טוניסיה

הנסיכים מסכימים

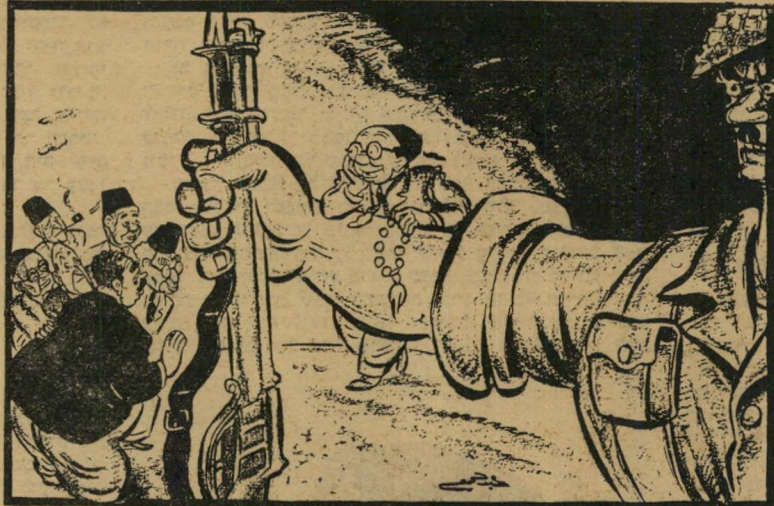
זה קרוב לחודשיים שהמשבר הטוניסאי עבר מן הרחובות והשווקים הצרים לארמון נות הבני והנציב הצרפתי; במקום המאריבים וההפגנות באו עתה האיומים והלחץ המדיני. מאז עצרו הצרפתים את מנהיגי המרד הטרניסאי (כולל חברי הממשלה הקודמת) שוב שריות הערים הראשיות בשלום יחסי; תרסי הברזל שהותקנו על האוטובוסים והחשמליות להגן על נוסעיהם מפני אבנים או רימוניידי הוטרו; חיילים צרפתים שוב נראים ברובעים הערביים — אם כי עתה בקבוצות של שלושה לפחות.

אולם ההתקפות המזוינות לא היו נחלת הערבים בלבד — היה גם ארגון מסתורי, היד האדומה, שהגיב על כל פעולת אלימות נגד הצרפתים בפעולות-תגמול נגד הערבים. כאשר, למשל, התפרצו כמה טרוריסטים ערביים לבית-הקפה בו נערבה בהירת מלכת היופי של העיר סוס ופתחו באש אוטומטית רצחנית על הנוכחים לא איחרה תגובת היד האדומה לבוא: למחרת הופיעה קבוצה רעו-לת-סנים שסאטאה באש תת-מקלעים מרפסת בית קפה ערבי דחוסה בכני-אדם.

אנשי אליזוטור אל ג'יד פוצצו את משרדי חברת התעופה הצרפתית בטוניס; מיד הוטלה פצצה אל תוך משרדי חברת ההסעה השייכת לנסיך שלי, בנו הבכור

ניות: פחרת חאשר, ראש האיגודים המקצועיים הטוניסיים, בן 38. לפני כן היה עגלון פשוט בעיר ספקס. בשנת 1948 הצליח להעביר את האיגודים הטוניסיים מהפרוציה היולמית הפרוסובייטית לפרוציה החדשה שנוסדה עלידי האמריקאים. מאז הפך בעל השפעה עצומה בקרב 160.000 חברי האיגודים (לדברי הצרפתים: 90.000) — השפעה אשר כמעט מעמידה בצל את זו של חביב בורגיבה, מנהיג האגף הימני של התנועה הלאומית.

לא מוזמן חזר חאשר מארצות הברית, שם בילה חודש במסע תעמולה מוגבר בו ניסה לשכנע את האמריקאים כי לא כדאי להם לתת לרוסים להיות התומכים היחידים של

עכשיו יש לי על מה לסמוך כשאני מרכיב אתכם! אמר בקאריקטורה זו של העתון המצרי רנו אליוסף מצרי אפנדי, סמל העם המצרי, לשרי מצרים הנאשמים בשחיתות.

התנועה הלאומית הערבית. יש לי הבטחה מהנשיא טרומן שיתן הוראה למשלחת האמריקאית באו"ם להצביע בעדנו" הודיע. בישיבת או"ם תלויות כל תקוותיהם של הטוניסאים. מצבם דומה למצב הישוב בארץ ישראל בשנת 1947, ערב העלאת הצעת החלוקה על סדר יומה של מועצת או"ם. תביעת מתן העצמאות לטוניסיה תועלה באו"ם על-ידי גוש מדינות ערב וכמה מדינות אסיתאיות ודרום-אמריקאיות שפנו גם לישראל בבקשה שתתמוך בהן. אך ישראל, שהפכה בינתיים מדינה ריבונית, אינה חושבת יותר, כנראה, כי משטר קולוניאלי נוגד לזכויותיה האלמנטריות של אומה. בשבילה, הודיעו דובריה הרשמיים, חשובה יותר "ידידותה" של צרפת.

12 צלבים קטנים. עד אשר תתכנס עצרת או"ם משתדלים הלאומנים הטוניסאים לחזק את מעמדם, להכין דו"ח שיוגש לעצרת. בכך נוכח נציג משרד החוץ הצרפתי, בינוש, שנגלח אף הוא לבני, להשפיע עליו שיקבל את הצעות צרפת. בעוד הוא משוחח עם הבית הבחני כי לכל רהיט באולם הקבלות הגדול הותקן מיקרופון ומכשיר הקלטה ש-קלט את דבריו. המיקרופונים הותקנו לקלוט את התפרצויותיו של הדיפלומט הצרפתי במקרה שגם הוא ירשה לעצמו לצעוק על הבני ולהעליבו כפי שהנציב העליון עשה

של הבני. היתה זאת הפצצה האחרונה במלחמת הטוניסאית. אחריה ירש את קול הנפץ קול המדינאים חזור הארס. הבני דוחה את ההזמנה. ב-8 ביולי חזר זאן-דה-הרטקוק, הנציב הצרפתי העליון, מבקור בפאריס ובידו תוכנית רייפורמות אשר לפיה יועברו — תוך עשר שנים — 30.000 משרות ממשלתיות לידי טוניסאים ערביים. רק 250 משרות תשארנה בידי הצרפתים — בעיקר הנהלת ענייני הצבא ומדיניות החוץ.

אל-אמיין ביי קיבל את הנציב בארמונו בקרטגוס, האוון באדישות לדבריו, הסכים לקבל את ההצעות אך סירב לתתם עליהן. בשביל המדיניות הצרפתית בטוניסיה היה זה כשלון ממדרגה ראשונה: רק לפני שבוע שנים הדיחה את מונסקי, ביי טוניס הקודם, כדי להמליך במקומו את הבני הנוכחי. אוהד הידידות המסורתית בין טוניסיה והעם הצרפתי, ואילו עתה סירב אותו ביי להענות להומנת הנציב להשתתף בחגיגות ה-14 ביולי חגה הלאומי של צרפת.

כמה ימים לאחר קבלת ההצעות הצרפתיות כינס הבני אסיפה של 36 נכבדים טוניסאים (מהם 24 יהודים כאויבים מושבעים של הצרפתים) להחליט על התשובה להצעות. טרומן הבטיח. בין הנאספים היה אדם נמוך, רחב-גורם, בעל עיני תכלת לגלגל

בחרין

תביעה בזכות נפט

כאילו לא היו לאיראן כל דאגות אחרות הרימו כמה מנהיגים לאומניים את הצעקה כי האי בחרין (פירוש השם: שני ימים) שייך לאיראן וחייב לשוב להג'ל איראן. בחריין אינה, לפי כל המשגים, ארץ יפה ומה שכתב: היא אי קטן (500 ק"מ מרובעים) בדרום-מערב הפרסי, לאורך חוף ערב הסעודית. האקלים הוא חם ולח, סופות חול פוקדות את הארץ לעתים תכופות ואילו פרסומו העתיק היה מבוסס בעיקר על שני דברים: גזע של חמור רים לבנים ודליית הפנינים. פירסומו הנוכחי של האי בחרין בא הרבה יותר מאוחר כאשר, ב-1932, נתגלה בו נפט. וזו — במידה רבה — סיבת התביעה של איראן לספח את האי. אמנם שלטו האיראנים באי בחרין לאחר שגירשו משם את הפרוסטוגים. אך גם הם גורשו משם על-ידי שבט ערבי לפני 170 שנה וצאצא אותו שבט, הוא עתה מושל האי. משך תקופה זו עלו גם האנגלים על הבמה הבחריינית; כתגובה על מעשי שוד בלב ים שבוצעו על-ידי שודדיים ערביים שלחו האנגלים יחידות צי לטהר את חוף המפרץ הפרסי. אחרי הצי נשלחו נציגים מדיניים שהוטל עליהם, כיועצים מיוחדים של השייכים, לשמור על יציבות המצב.

כך נוצרה מדינת-החסות הבריטית בחרין. הבריטים התנדו בכל תוקף להכיר בזכויות אחרים על האי. אך לא האנגלים בלבד מעוניינים לשמור על המצב הקיים: האמריקאים, אשר רוב מעיינות הנפט באי שייכים להם, מרוצים ביותר מהשלטון הבריטי-ערבי. לגביהם, תביעות איראן הן מפוקפקות ביותר, ובכללן הם שואלים, מה הטעם להעביר ארץ כמו בחרין, המפגרת בנחת ושלולה, לידיה של ארץ המתפוררת בהמולה כה רעשנית?

הרפתיקה הצוללת ההוא

אחרי שרותי התפוצצה הניעה לכוכב המרוכב, שם פגשה כגוש של אנשי-מפלגות, שהיו להם מקלודים במקום ראשים ראש מפלגת השלטון אנראנו. כלא אותה בבית המשוגעים, בו מוחזקים בני הכוכב הרפטי טיביים שצמחו להם ראשים בטעות. שבי

זכות הקדימה לגבירות! אמר מוטקה באדיבות. רותי תפסה את החבל והחלה מטפסת. לפתע קפא מוטקה תחתיו, צעק לטוטו. ליד אחד החלונות המוארים הופיע לולו. הוא ראה את רותי, שלף חרב והחל חותך את החבל. קריאת אימה נפלטה מפיה של רותי...